

اشعیا ایش 65

- 17 زیرا اینک من آسمانی جدید و زمینی جدید خواهم آفرید و چیزهای پیشین بیاد نخواهد آمد و بخاطر نخواهد گذشت.
18 بلکه از آنچه من خواهم آفرید، شادی کنید و تا به ابد وجد نمایید زیرا اینک اورشلیم را محلّ وجد و قوم او را محلّ شادمانی خواهم آفرید.
19 و از اورشلیم وجد خواهم نمود و از قوم خود شادی خواهم کرد و آواز گریه و آواز ناله بار دیگر در او شنیده نخواهد شد.

دوم تسالونیکیان ایش 2

- 13 اما ای برادران و ای عزیزان خداوند، می‌باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نماییم، که از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی.
14 و برای آن شما را دعوت کرد به وسیلهٔ بشارت ما برای تحصیل جلال خداوند ما عیسی مسیح.
15 پس ای برادران، استوار باشید و آن روایات را که خواه از کلام و خواه از رسالهٔ ما آموخته‌اید، نگاه دارید.
16 و خود خداوند ما عیسی مسیح و خدا و پدر ما که ما را محبت نمود و تسلی ابدی و امید نیکو را به فیض خود به ما بخشید،
17 دل‌های شما را تسلی عطا کند و شما را در هر فعل و قول نیکو استوار گرداند.

متی ایش 25

- 31 اما چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملائکه مقدس خویش آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست،
32 و جمیع امت‌ها در حضور او جمع شوند و آنها را از همدیگر جدا می‌کند، به قسمی که شبان می‌شها را از بزه‌ها جدا می‌کند.
33 و می‌شها را بر دست راست و بزه‌ها را بر چپ خود قرار دهد.
34 آنگاه پادشاه به اصحاب طرف راست گوید، بیایید ای برکت یافتگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم برای شما آماده شده است، به میراث گیرید.
35 زیرا چون گرسنه بودم مرا طعام دادید، تشنه بودم سیراب نمودید، غریب بودم مرا جا دادید،
36 عریان بودم مرا پوشانیدید، مریض بودم عیادت کردید، در حبس بودم دیدن من آمدید.
37 آنگاه عادلان به پاسخ گویند، ای خداوند، کی گرسنه‌ها دیدیم تا طعامت دهیم، یا تشنه‌ها یافتیم تا سیرابت نماییم،
38 یا کی تو را غریب یافتیم تا تو را جا دهیم یا عریان تا ببوشانیم،
39 و کی تو را مریض یا محبوس یافتیم تا عیادتت کنیم؟
40 پادشاه در جواب ایشان گوید، هر آینه به شما می‌گویم، آنچه به یکی از این برادران کوچکترین من کردید، به من کرده‌اید.
41 پس اصحاب طرف چپ را گوید، ای ملعونان، از من دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا شده است.
42 زیرا گرسنه بودم مرا خوراک ندادید، تشنه بودم مرا آب ندادید،
43 غریب بودم مرا جا ندادید، عریان بودم مرا نبوشانیدید، مریض و محبوس بودم عیادت ننمودید.
44 پس ایشان نیز به پاسخ گویند، ای خداوند، کی تو را گرسنه یا تشنه یا غریب یا برهنه یا مریض یا محبوس دیده، خدمت نکردیم؟
45 آنگاه در جواب ایشان گوید، هر آینه به شما می‌گویم، آنچه به یکی از این کوچکان نکردید، به من نکرده‌اید.
46 و ایشان در عذاب جاودانی خواهند رفت، اما عادلان در حیات جاودانی.